

cesc și astăzi cu suflet și pasiune pentru progresul științelor silvice în țara noastră.

Cu această ocazie, silvicultorii

din Bucovina ca și cititorii revistei noastre urează Institutului de Cercetări succese și realizări cât mai mari în viitor.

Dr. ing. RADU ICHIM

ING. PAȘCOVICI NICOLAI 1895 — 1993 †

La 10 noiembrie 1993 s-a stins din viață unul dintre marii silvicultori ai Bucovinei, inginerul Pașcovici Nicolai, fost inspector general silvic în Administrația pădurilor Fondului.

S-a născut la 26 mai 1895 în comuna Mănăstirea Humorului (județul Suceava), o comună situată în mijlocul pădurilor de brazi și fagi din zona montană a Carpaților Orientali, din părinți care se ocupau cu munca câmpului — puțin care exista — și cu cea de la pădure.

Între anii 1902 - 1907 urmează 5 ani de școală elementară în comuna natală după care absolvă gimnaziul și liceul clasic de 8 ani din Suceava.

Serviciul militar îl face în armata austriacă între anii 1914-1918 deci în anii grei ai primului război mondial, făcând școala de ofițeri rezervă obține gradul de locotenent. Participă la luptele din Galiția cu gradul de comandant de pluton unde este rănit, înaintat în grad și internat într-un spital. După vindecare este tranferat în Alpi pe frontul italian într-o unitate de pioneri alpini, unde a luptat în tranșee până în mai 1918, pe vârfurile Alpilor acoperite cu ghețari, la altitudini de până la 2950 m,

unde se ajungea numai cu funicularul sau pe jos. Având o vechime de 2 ani pe frontul italian obține un concediu de 3 luni timp în care se înscrie la Școala Superioară de Silvicultură din Viena frecventând regulat cursurile între 15 sept. - 5 noiembrie 1918, când aflând de capitularea imperiului austro-ungar și de terminarea războiului se întoarce în țară în fruntea unui batalion de români participanți la această conflagrație.

Între anii 1918 - 1921 urmează cursurile Școlii Superioare de Silvicultură din București având ca profesori personalități renumite ale silviculturii române ca N. G. Popovici, Marin Drăcea, Petre Antonescu, V. N. Stinghe ș.a.

După terminarea Facultății lucrează în Administrația pădurilor sub conducerea renumitului amenajist ing. Frantz Czech, devine apoi inginer asistent la Ocolul Silvic Frasin, iar din 1929 și până în 1954 este director la renumita Școală de brigadieri silvici din Rădăuți.

Ca pensionar între anii 1954-1958 este angajat profesor la grupul școlar forestier din Câmpulung Moldovenesc, iar în perioada 1975-

1976 ca cercetător științific la Stațiunea Experimentală de Cultura Molidului din Câmpulung Moldovenesc.

Activitatea inginerului Pașcovi-ci Nicolai s-a desfășurat în principal în două direcții :

— didactică în cadrul Școlii de brigadieri silvici din Rădăuți și mai apoi a Grupului școlar forestier din Câmpulung Moldovenesc și :

— științifică prin elaborarea diferitelor lucrări și publicații.

Pe linie didactică a învățat, instruit și pregătit numeroase cadre silvice de pădurari și brigadieri silvici care au devenit la locurile lor de muncă oameni de bază ai gospodăririi pădurilor din Bucovina, ajutoare remarcabile ale inginerilor și șefilor ocoalelor silvice din această zonă.

Activitatea științifică și-a desfășurat-o prin publicarea unor articole în diferite publicații de specialitate ca Revista Pădurilor, Ocolului silvic și Codrii Bucovinei, între anii 1930-1937 fiind redactor responsabil la ultimele două. Printre articolele publicate remarcăm următoarele :

— Pregătirea personalului silvic inferior necesar Administrației Fondului bisericesc.

— Contribuțiuni la studiul bradului. Codrii Bucovinei 1931, nr. 1-2 și 5-6;

— Despre arboretele noastre. Codrii Bucovinei 1933/1934;

— Școala de brigadieri silvici. Codrii Bucovinei 1935/1936;

— Recrutarea personalului silvic inferior. Codrii Bucovinei 1935/1936.

Între anii 1926-1929 ca inginer asistent la Ocolul silvic Frasin studiază problema lemnului de rezonanță, luând contact cu reprezentanții Fabricii din localitate, care era profilată pe prelucrarea acestui sortiment prețios, ce se furniza

unor firme din Viena și Berlin pentru construirea de instrumente muzicale. Pe baza acestor investigații publică lucrarea: „**Molidul ca lemn de rezonanță din pădurile Fondului bis. ort. rom. al Mitropoliei Bucovinene**“ volumul I în 1938 și vol II în 1945. Este prima lucrare de acest gen în literatura noastră de specialitate. În anul 1931 editează un dicționar german-român cu termeni tehnici din silvicultură. Această idee este reluată și în anul 1983 publică împreună cu ing. R. V. Liteanu la Editura Tehnică un dicționar german-român de silvicultură și industria lemnului, care are meritul de a umplea un mare gol în literatura noastră de specialitate. Acest dicționar cuprinde aproximativ 30 mii de termeni în limba germană de mare circulație în acest domeniu.

În sfârșit, o lucrare capitală de mare importanță pentru istoriografia Bucovinei este aceea care privește :

Povestiri din viața mea

(1895-1986 — partea I și II) Această lucrare nu s-a publicat încă, ea cuprinde 602 pagini, este dactilografiată la 2 rânduri, un exemplar aflându-se și la Stațiunea Experimentală de Cultura Molidului.

Ea reprezintă o imagine sau o frescă fidelă a societății din Bucovina în ultimul secol. Cred că în literatura românească puține lucrări de acest gen există. Toată viața autorului se regăsește în această lucrare de când a văzut lumina zilei, în anul 1895 și până în 1985, deci aproape un secol. Școala, obiceiurile, tradiții, anii grei ai primului război mondial, studiile superioare, Administrația pădurilor Fondului bis. ort. rom. etc., toate se regăsesc în această lucrare. Totul ce s-a scris aici este

viață trăită nu imaginație. Sperăm că odată se va publica și această valoroasă lucrare de mare însemnătate pentru toți cei care vor să cunoască istoria poporului nostru, îndeosebi a celor din Bucovina.

Prin tot ce a scris și publicat a contribuit la formarea unei conștiințe și la ridicarea nivelului de pregătire profesională a tuturor celor care lucrează în acest sector de activitate.

Plin de modestie, studios, bun la suflet, cunoscător și iubitor al pădurilor noastre, dascăl remarcabil și om de știință, ing. Pașcovici Nicolai este o personalitate remar-

tabilă a silviculturii din Bucovina și va rămâne în istoriografia acestor păduri ca o figură remarcabilă.

Prin tot ce a făcut și realizat inspectorul general Pașcovici Nicolai, constituie un exemplu de conștiințiozitate și dăruire profesională de silvicultor care și-a închinat toată viața pădurilor din Bucovina.

Foștii săi elevi, colegii mai tineri și toți silvicultorii din Bucovina, îi aduc un ultim omagiu și exprimă familiei îndoliate toată compasiunea.

Dr. ing. RADU ICHIM

Ing. Teodosie Botezat †

S-a stins din viață la 5 August 1993 Ing. Teodosie Botezat, eminent specialist în amenajarea pădurilor din fosta Administrație a pădurilor Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina.

Născut la 31 octombrie 1911 în orașul Cernăuți, unde urmează școala primară, Liceul Aron Pumnul și un an cursurile la Facultatea de fiziço-chimice a Universității de aici. Între anii 1930-1934, frecventează cursurile Facultății de Silvicultură (Hochschule fur Bodenkultur), din Viena pe care le absolvă cu succes. După executarea stagiului militar în 1936 se angajează ca inginer ajutor la Ocolul Silvic Vatra Dornei al Administrației pădurilor Fondului bisericesc din Bucovina. Începând

cu anul următor trece la Secția de Amenajare a Fondului unde lucrează la întocmirea amenajamentelor diferitelor ocoale, executând lucrări de ridicări în plan, triangulație și descrieri parcelare. La întoarcerea din prizonerat (1944-1947), este încadrat la S.A. Domeniile Bucovina unde participă la amenajarea Ocoalelor silvice Solca și Pojorâta. În 1948 este numit referent tehnic pentru amenajări la Direcția silvică Câmpulung Moldovenesc, în care calitate delimitează marile unități forestiere și verifică lucrările executate de Centrele de amenajare. În același an primește conducerea Direcției amenajării pădurilor din noul Minister al Silviculturii, unde pregătește și execută după practica și